ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

ΔΡΧ. 12

BUD SAGENDORF

392

ΠΟΠΑΪ

Καλά Χριστούγεννα

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΟΠΑΫ»

Ο άπίθανος, ὁ θρυλικός σπανακής, τὸ σιδερόμπρατσο ναυτάκι σε νέες κατα-πληκτικές ἐξορμήσεις

ΠΟΠΑΫ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Η ΑΡΙΘ 392-ΔΡΧ 10-25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1980

Λυκαβηττού 1γ Άθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικαί έγκαταστάσεις
Όρφέως 130 - 132 - Ρούφ.
τηλεφ. κέντρου 3476111-12

Έκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ίφικράρτους 4 - Άθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διεύθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Έκδότρια έταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ ε.π.ε.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφ...

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις

©IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

ΤΟ ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΧΙΟΝΙ

ΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ!
ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ ΜΕΓΑΛΗ! Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΕΡΝΕΙ ΔΩΡΑ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!

ΜΑ ΑΦΟΥ ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑ ΜΑΣ, ΝΑ ΜΟΥ ΦΕΡΕΙΣ ΕΣΥ!
ΑΚΚ!

ΣΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΘΑ ΒΡΕΙΣ ΤΙ ΘΕΛΟΥΜΕ!

ΘΕΛΟΥΝ ΕΝΑ ΜΑΛΛΙΝΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΚΙ' ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ!

ΓΙΑ Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΙΣ ΤΑ ΔΩΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ ΛΕΦΤΑ!

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΒΡΩ ΚΑΜΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΝΑ ΜΑΖΕΨΩ ΜΕΡΙΚΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ!

ΜΗΠΩΣ ΘΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ;
ΜΟΝΟΝ ΑΝ ΕΧΕΙ ΘΕΛΗΣΗ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΕΙ!

ΕΧΩ ΔΥΟ ΧΕΡΙΑ ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ, ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΣΑΝ ΕΜΒΟΛΑ ΤΡΑΙΝΟΥ!
ΩΡΑΙΑ! ΠΙΑΣΕ ΤΟΤΕ ΤΟ ΦΤΥΑΡΙ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΕ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΚΑΡΙΣΜΑΤΟΣ!

ΚΙ' ΕΛΑ ΑΠΟΨΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΕΙΣ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΔΟΥΛΕΙΑ!
P

SMPOUM!

ΕΗ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΑΜΑΞΙ ΜΟΥ;
ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΔΑ!

ΜΕ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΩ ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΑΠ' ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΚΙ' ΟΧΙ ΝΑ ΦΥΛΑΩ Τ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ!

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ..
ΑΥΡΙΟ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ! ΕΛΠΙΖΩ Η ΜΑΜΑΚΑ ΝΑ ΜΟΥ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΣΡΑΙΟ ΔΩΡΑΚΙ!

ΠΩ! ΠΩ! ΚΟΙΤΑ ΧΙΟΝΙ!

ΕΙΝΑΙ ΣΡΑΙΟ ΓΙΑ ΧΙΟΝΟΠΟΛΕΜΟ!

ZOUOUM!

SOUIIIIS!
?!

ΟΥΡΓΚ!
ΣΠΑΦΤ!

ΗΛΙΘΙΟ ΠΛΑΣΜΑ! ΜΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΕΙΝΑΙ ΜΑΓΕΜΕΝΟ!
ΤΙ;

ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ! ΚΟΙΤΑ!

ΚΟΙΤΑ ΠΩΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ!

ΟΣΟ ΚΥΛΑΕΙ ΘΑ ΜΑΖΕΥΕΙ ΚΙ' ΑΛΛΟ ΧΙΟΝΙ!

ΜΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ!

ΔΡΟ... ΔΡΟ... ΔΡΟΜΟΥ!

ΑΟΥΓΚ!

ΑΧ! ΑΧ! ΑΧ!

ΜΕ ΜΑΖΕΨΕ ΚΑΙ ΜΕΝΑ!

ΟΙ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΜΑΖΕΨΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!

ΘΑ ΣΤΕΙΛΩ ΤΙΣ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΥ ΜΑΖΕΨΟΥΝ ΔΩΡΑ!

ΕΤΣΙ ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΚΟΥΜΕ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ!

ΟΛΑ ΤΑ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ! ΧΙ! ΧΙ!

ΟΥΦΦ! ΤΙ ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

ΠΑΡΕ ΚΙ' ΑΥΤΗ, ΑΜΒΡΟΣΙΕ! Ο ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ ΜΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΟΛΛΑ ΔΩΡΑ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΦΑΛΑΙΝΕΣ!
ΒΟΗΘΕΙΑΑ!
ΣΒΟΥΜ!

ΑΜΒΡΟΣΙΕ!
ΘΑ ΓΛΥΣΤΡΗΣΕ, ΚΥΡΙΑ!

ΕΙΔΑ ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΑΠΟ ΧΙΟΝΙ ΝΑ ΤΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΔΩΡΑ!
ΘΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΣΩ!

ΕΙ!/ ΜΕ ΣΠΡΩΧΝΕΙΣ ΛΙΓΟ! ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΦΟΡΤΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΓΛΥΣΤΡΑΕΙ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ!

ΠΑΤΑ ΓΚΑΖΙ!

ΕΦΥΓΕ!
ΜΠΡΟΥΜ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΣΑΡΔΕΛΛΕΣ!
SOUOUOUM!

ΙΣΩΣ ΝΑ ΤΟ ΕΣΠΡΩΞΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΤΙ ΕΠΡΕΠΕ!
ΘΑ ΤΡΕΛΛΑΘΩ! ΝΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ!

ΝΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙΣ ΜΟΝΟ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ!
ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ!

ΝΤΥΘΗΚΑ ΕΤΣΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΩ ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΤΑ ΜΙΚΡΑ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ!
ΚΑΤΑΛΑΒΑ!

Ε-Η-Π!
ΚΑΤΑΡΑ!

ΤΟΥ ΕΠΕΣΕ ΕΝΑ ΠΑΚΕΤΟ!

ΕΗ! ΑΓΙΕ ΒΑΣΙΛΗ!

ΖΟΟΟΥ!
ΕΦΥΓΕ ΣΑΝ ΠΥ ΡΑΥΛΟΣ!

ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΥ ΔΩΣΩ ΤΩΡΑ ΤΟ ΠΑΚΕΤΟ;

ΔΙΑΒΟΛΕ!
SOUIIIS!

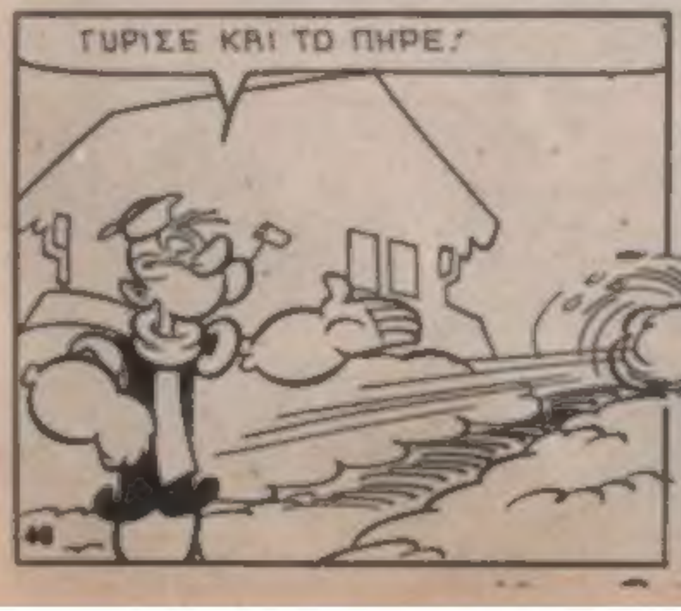
ΓΥΡΙΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΡΕ!

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΜΠΑΛΛΑ ΧΙΟΝΙΟΥ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ!

ΣΠΑΦ!

ΚΟΙΤΑ ΔΩΡΑ!

ΩΡΑΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΜΕ! ΧΕ! ΧΕ!

ΝΑ ΚΙ' ΑΛΛΗ!

ΘΑ ΠΑΡΩ ΤΑ ΔΩΡΑ!

ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ!

ΑΧ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ! ΜΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΜΙΑ ΜΠΑΛΑΑ ΧΙΟΝΙΟΥ!

ΘΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΑΒΩ ΕΓΩ!

SOUOUM!

ΚΟΥΕΤΣ!

ΣΟΥΜ!

ΑΑΑΧ!

Η ΓΟΥΝΑ ΜΟΥ! ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΜΟΥ!

ΕΛΑΤΕ ΕΔΩ ΚΥΡΙΑ! ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΖΕΣΤΑ!

ΜΠΡΡ!

ΜΑ ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΚΕΙ; ΚΑΒΑΖΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙΣ ΑΝΤΙ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ;

ΜΑ...ΕΓΩ...

ΔΕΝ ΘΑ ΑΚΟΥΣΕΙ ΠΩΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΕΓΙΝΕ „ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ ΧΙΟΝΙΟΥ;

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ ΧΙΟΝΙΟΥ!

ΝΑΙ! ΜΟΛΙΣ ΦΑΝΕΙ ΚΑΤΑ ΔΩ ΔΙΩΧΤΗ ΜΕ ΤΟ ΦΤΥΑΡΙ!

ΜΗΝ ΑΝΗΣΥΧΕΙΣ! ΘΑ ΦΡΟΝΤΙΣΩ ΕΓΩ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! Η ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ!

ΘΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΑΒΩ ΕΓΩ!

ΖΟΟΥ!

ΜΟΥ ΠΗΡΕ ΤΟ ΦΤΥΑΡΙ!

ΓΚΡΡ! ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΦΗΣΩ ΕΤΣΙ!

ΣΠΑΠ!

ΝΑ!

ΝΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΙ' ΑΛΛΗ!

ΣΠΛΑΣ!

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΩΡΑ!

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΑΥΤΟΣ Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ Ο ΠΟΠΑΟ ΑΝΑΚΑΤΕΥΤΗΚΕ ΠΑΛΙ!

ΘΑ ΤΟΝ ΞΕΣΚΤΙΣΩ ΜΕ ΜΙΑ ΜΠΑΛΑ-ΔΙΑ ΧΙΟΝΙΟΥ!

ΤΡΕΞΤΕ ΝΑ ΣΩΘΕΙΤΕ!

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗΝ!

ΕΡΧΟΜΑΙ!.

ΟΥΡΤΚ!

ΖΟΟΟΜ!!

ΚΡΑΑΚ!

ΜΑ ΚΟΥΚΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΜΑ!

ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ Μ'ΕΚΠΛΗΞΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΟΡΟΥΤΟ!

TOUMΠ! TOUMΠ!

SMAS!

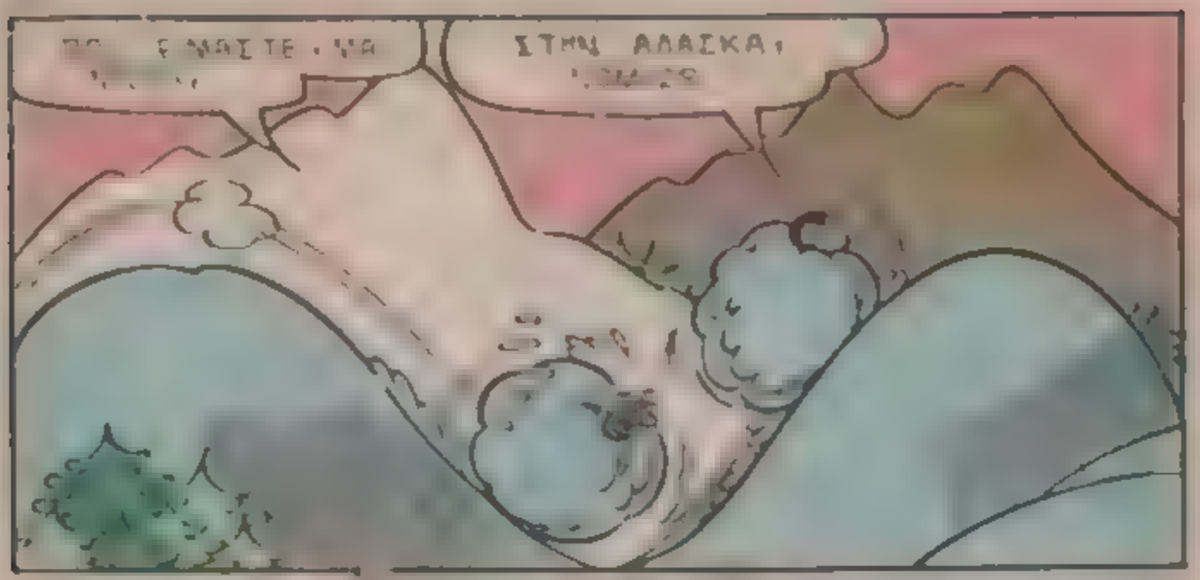

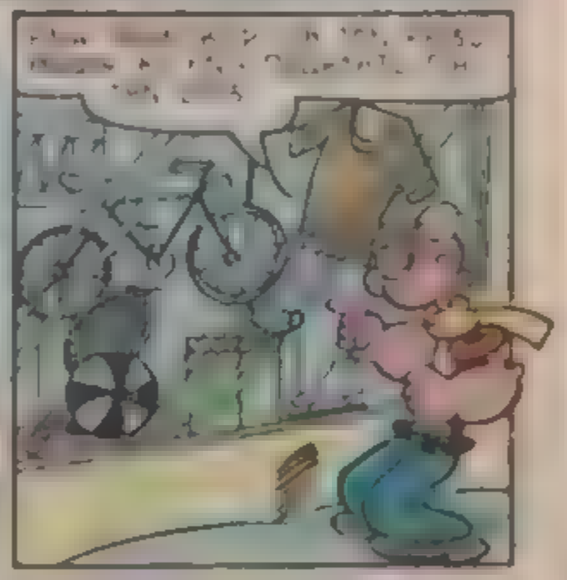

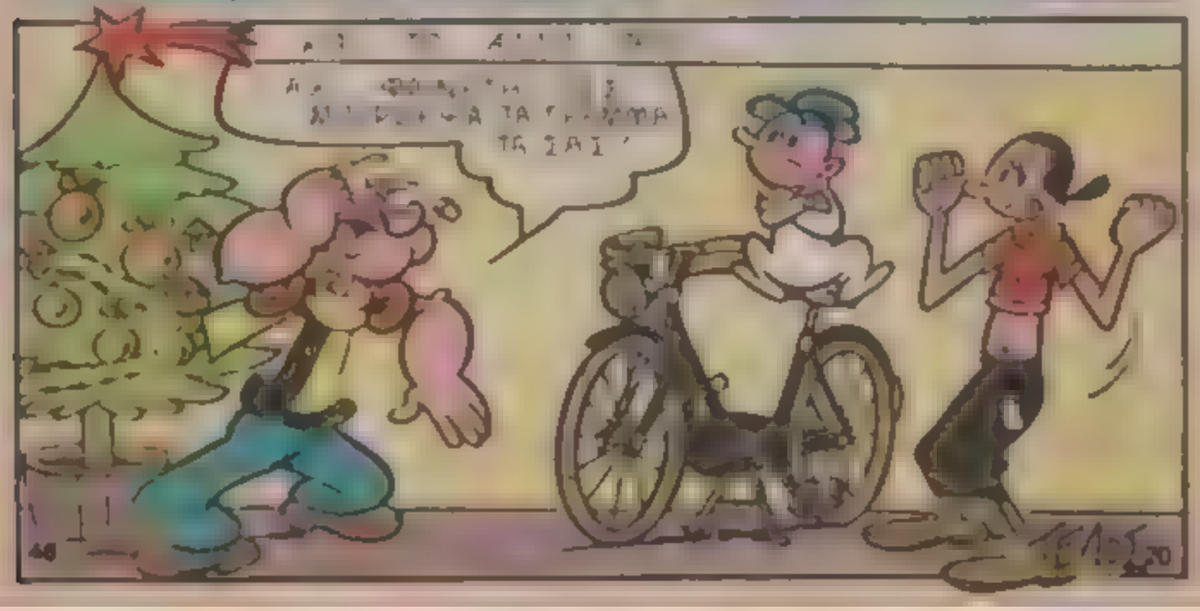

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

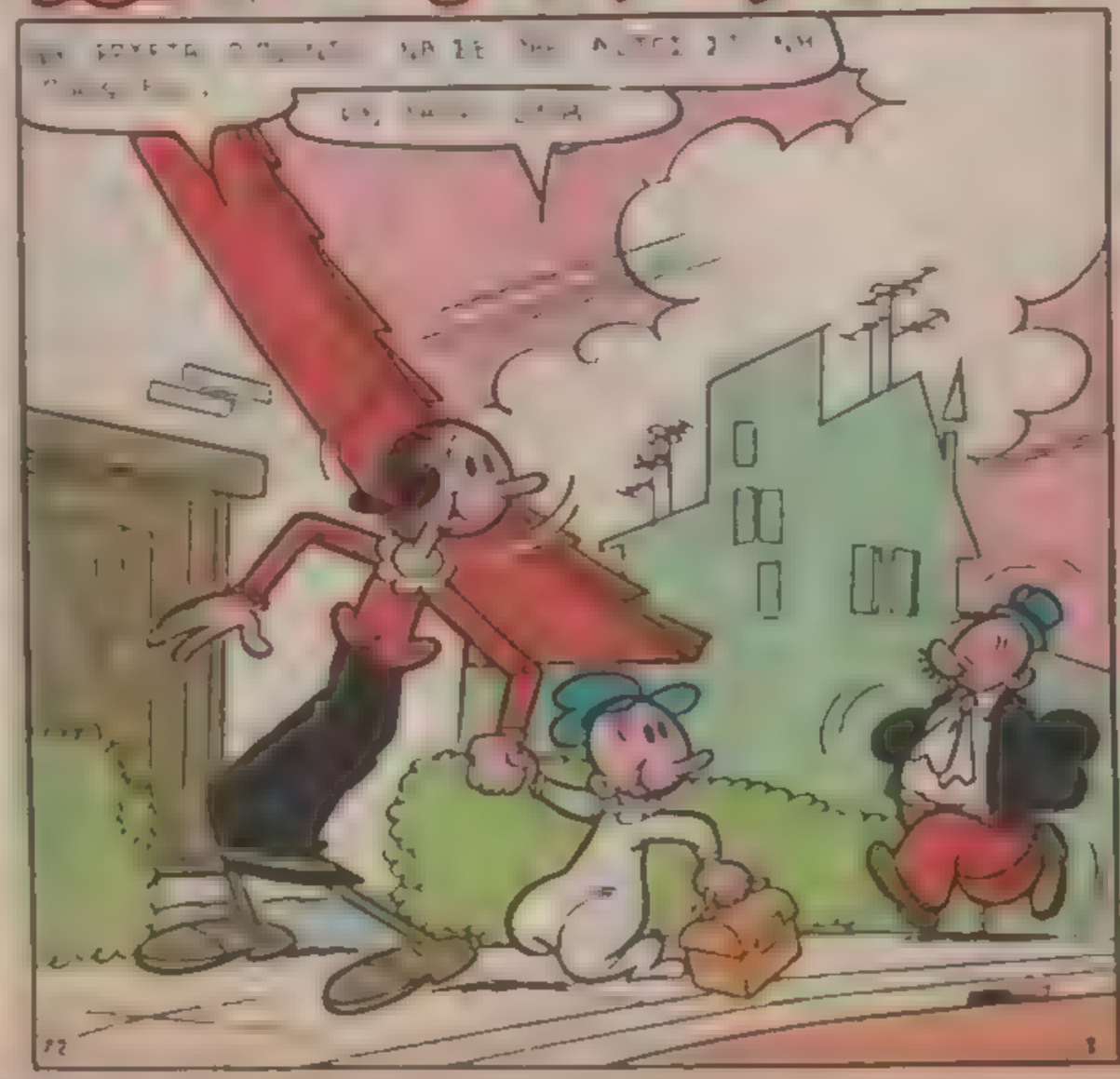

ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΗΠΩΣ ΔΕΝ ΦΑΩ ΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΜΟΥ!
ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΜΑΖΙ, ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ.
ΝΑΙ, ΟΛΟΙ!
ΣΛΟΥΡΠ! ΣΕ ΜΙΑ ΤΑΞΗ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 15 ΠΑΙΔΙΑ!
Ν ΑΓΟΡΑΣΕΙ ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ!
2

ΟΥΡΓΚ!
ΤΙ ΒΙΑΣΥΝΗ!
ΒΓΑΙΝΕΙ ΤΩΡΑ ΑΠ'
3

ΕΛΑΤΕ ΒΑΛΤΕ ΤΡΙΓΩΝΑ ΕΔΩ Ν' ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙΑ ΜΑΣ!
ΖΗΤΩ!
ΚΛΑΠ!
ΚΛΑΠ!
ΣΠΟΚ!
ΟΟΟΟ ΟΟΟΟ
ΣΙΚΡΑΜ! ΓΚΝΑΜ!
ΦΤΑΝΕΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙ!
ΜΑ ΝΟΙ! ΑΡΧΙΖΑΜΕ!

ΦΥΣΙΚΑ, ΘΑΝΑΙ ΑΔΕΙΟ ΤΟΤΕ! ΧΑ! ΧΑ!
ΠΑΡΕ ΜΙΚΡΟΥΛΑ!
ΤΙ ΝΟΣΤΙΜΟΣ ΜΕ ΖΕΣ!

ΑΧ!
ΠΡΟΣΕΧΕ! ΘΕΣ Ν'ΑΥΤΟ ΚΤΟΝΙΣΕΙΣ!
SKPHHK!
Ν' ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΕΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΦΙΜΩΜΕΝΟΣ!
ΜΜΜ

ΠΑΡΕ ΤΟ ΚΑΛΑΘΑΚΙ ΣΟΥ! ΣΛΑΠ!
ΕΛΑ ΔΩ ΑΠΑΤΕΩΝΑ!
ΒΟΗΘΕΙΑ!
ΤΟΥ ΕΔΩΣΑ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΜΑΘΗΜΑ!
Serviz
ΜΙΣ ΜΑΡΘΑ!
10

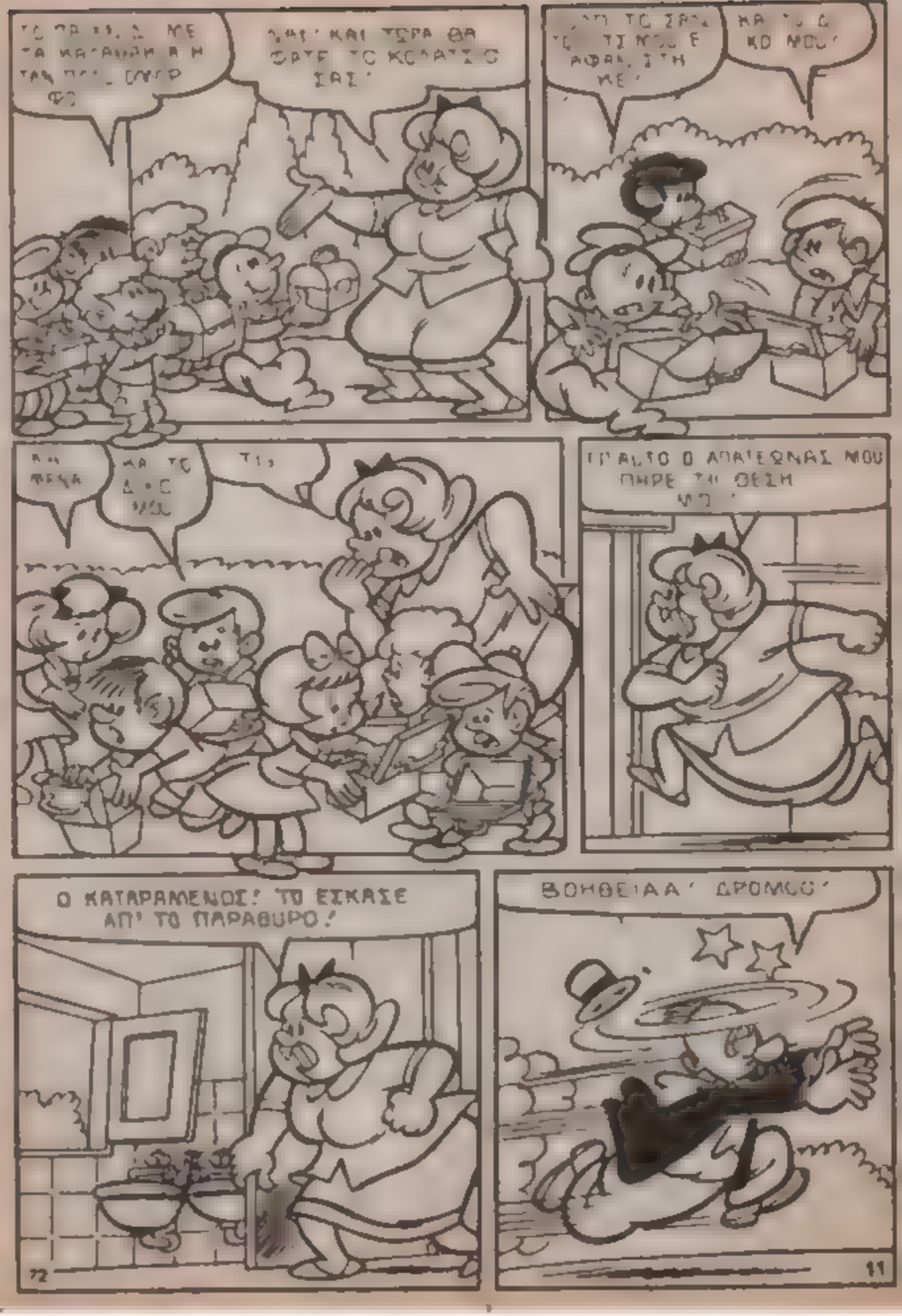
ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΦΑΤΕ ΤΟ ΚΟΛΑΤΙΟ ΣΑΣ!
ΚΑ ΤΟ Δ ΚΟ ΜΟΥ!
ΤΙ;
ΠΡΑΥΤΟ Ο ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ ΜΟΥ ΠΑΡΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΜΟΥ!
Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ! ΤΟ ΕΣΚΑΣΕ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ!
ΒΟΗΘΕΙΑΑ! ΔΡΟΜΟΟ!
11

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ἕνα καιρό, σ' ἕνα μακρινὸ χωριό, ζούσανε τρία ἀδέρφια μὲ τοὺς γονιούς τους.

Τὴ βδομάδα τῶν Χριστουγέννων λέει ὁ πατέρας τους στὸ μεγαλύτερο γιό του:

— Γιέ μου, φτάσανε τὸ Χριστούγεννα! Ἀπὸ τις παραμονὲς τῆς γιορτῆς τούτης πρέπει ἡ μάνα σας νὰ μᾶς φτιάξει χριστόψωμα, κουραμπιέδες, μελομακάρουνα, δεπλές, τηγανίτες καὶ ληλάγκια! Μά γιὰ ὅλ' αὐτά, χρειαζόμαστε ἀλεύρι. Γι' αὐτό, αὔριο, παιδί μου, φόρτωσε τὸν γαιδαράκο μας μὲ δυὸ μεγάλα σακιὰ ἀπὸ τὸ στάρι μας.

»Τὸ στάρι τοῦτο θὰ τὸ πᾶς στὸ μύλο νὰ τ' ἀλέσεις. Θὰ τὸ κάνεις ἀλεύρι, ποὺ θὰ τὸ φέρεις στὴ μάνα σας. Καὶ κείνη θὰ μᾶς ζυμώσει ἔτσι καὶ θὰ φήσει στὸ φοῦρνο μας ὅλα τοῦτα τὰ καλούδια.

— Τί νὰ κάνω, Θὰ πάω στὸ μύλο αὔριο, ὅπως μοῦ λὲς πατέρα. Ἂν καὶ θύθελα νὰ κοιμάμαι ὅλη μέρα! ἀπακρίνεται στὸν πατέρα του τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τ' ἀδέρφια, που ἤτανε τεμπέλης κι ὅλο ἤθελε [illegible] μαται.

Ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα, [illegible] γαλύτερο ἀπ' τ' ἀδέρφια [illegible] μηθήκε μέχρι τὸ μεσημέρι. Μετά, ντυθήκε καὶ ξοίνησε ἀπογευματάκι πιά, γιὰ τὸ νερόμυλο.

Μέχρι νὰ πάει ἐκεῖ καὶ νὰ ἀλέσει τὸ σταρι του, ὅμως, νύχτωσε. Φορτώνει ἔτσι, βράδυ, μὲ τὸ σκοτάδι, στὸν γαϊδαρό του, τὸ ἀλεύρι καὶ ξεκινᾶ.

Μά, σὰν περνοῦσε μέσα ἀπὸ μιὰ ποταμιά, φράσαπ, κάνουνε καὶ πετιοῦνται μπροστὰ του χίλια μύρια ἀνθρωπάκια, μὲ μεγάλη γαϊδουρινὴ οὐρὰ κι αὐτιά, που φωνάζανε, τραγουδάγανε καὶ λέγανε.

«Ἔρχονται Χριστούγεννα καὶ
(Πρωτοχρονιά,
μπρὸς ὅλοι ἐμεῖς, καλικαντζα-
(ροι - τσιλικροτὰ
νὰ βγοῦμε στὸν πάνω κόσμο
(ἀπ' τὸν κάτω, που 'ναι
(σκοτεινιά,
γιὰ νὰ φάμε, νὰ πιοῦμε, νὰ
(χορέψουμε
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους νὰ
(παιδέψουμε

Κι ὁρμοῦνε ὅλοι οἱ καλικάντζαροι καὶ τὰ τσιλικροτὰ πάνω του, μὲ τσιρίχτα, φωνὲς καὶ ουρλιαχτά. Τὸν πιάνουνε καὶ τὸν κλειδώνουνε μέσα σὲ μιὰ μεγάλη τρύπα, που ἤτανε ἡ φωλιά τους κι ἀδηγοῦσε στὸν κάτω κόσμο, ἀπ' ὅπου ἤρθανε καὶ κείνη τὴ χρονιά, σὰν κάθε φορά, τέτοιες μέρες, οἱ καλικάντζαροι καὶ τὰ τσιλικροτά.

Ἔτσι, ὁ γαϊδαρακος μὲ τὸ ἄλεσμα, γυρισε ὁλομόναχος στὸ χωριό.

Τὸν βλέπουνε τ' ἄλλα δυὸ ἀδέρφια, τρέχουνε καὶ τὸν ξεφορτώνουνε ἀπὸ τὰ δυὸ σακιὰ τὸ ἀλεύρι.

Μετά, περιμένουνε νάρθει ὁ ἀδέρφος τους. Περιμένουνε, περιμένουνε, τίποτα!

Γύρω στὰ μεσάνυχτα, λέει ὁ δεύτερος ἀδέρφος.

— Κάτι θάπαθε ὁ ἀδέρφος μας. Θὰ πάω ἐγὼ νὰ τὸν βρω.

Καὶ παίρνει ἕνα λαδοφάναρο καὶ ξεκινᾶ μέσα στὴ νύχτα.

Σὰν ἔφτασε καὶ κεῖνος στὴν ποταμιά.

Χράσαπ. Φράσαπ! ξεπετιοῦνται μέσα ἀπ' τοὺς θάμνους, χιλιάδες τὰ καλικαντζάρια καὶ τὰ τσιλικροτά.

Τὸ περικυκλώνουνε τὸ παιδὶ καὶ τοῦ λένε μὲ στριγγλιές.

— Παιδί, θέλουμε φαΐ,
θέλουμε κρέας καὶ τσιτσί,
κι ἂν δὲν μᾶς δώσεις θὰ
(μετανιώσεις
γιατίνίί σοῦ παίρνουμε καὶ τὴ
(φωνηηηή

— Βρέ, παλιοκαλικάντζαροι καὶ παλιατσιλικροτά, ποῦ θὰ τόβρω τὸ φαΐ, τὸ κρέας, ποῦ μοῦ λέτε καὶ τὸ τσιτσί. Θὰ σᾶς σκοτώσω ὅλα. Ἐσεῖς μου ἐξαφανίσατε τὸν μεγάλο μου ἀδέρφο. τοὺς λέει τὸ δεύτερο ἀπὸ τ' ἀδέρφια.

Μά, τί ἤτανε νὰ τὰ πεῖ ὅλα αὐτά.

Ἀμέσως οἱ καλικάντζαροι καὶ τὰ τσιλικροτὰ μὲ πανδαιμόνιο ἀπὸ φωνὲς, πέφτουνε πάνω του.

Τὸν τραβοῦσανε ἀπὸ δῶ, τὸν σπρώχνανε ἀπὸ κεῖ.

Σκαρφαλώνανε πάνω του καὶ τὸν μαγαρίζανε. Τοῦ τραβοῦσανε τὰ μαλλιά, τοῦ ξεσκίζανε τὰ ροῦχα καὶ τοῦ λέγανε.

— Μίλησε καὶ μᾶς, κακομί-
(λησε
μπρὸς ἀπάνω του παιδιά,
κάντε του τὰ μαγικὰ

νὰ τὸν λολάνουμε, νὰ τὸν
(μουγκάνουμε.

Κι ἀμέσως τὰ τσιλικροτὰ κι οἱ καλικαντζάροι του κάνουνε κάτι μαγικὰ καὶ τοῦ παίρνουνε τὴ φωνή.

Ἔτσι μουγκός, γύρισε στὸ σπίτι ὁ δεύτερος ἀδέρφος.

Τὸν βλέπουνε οἱ δικοί του καὶ τὰ χάσανε.

Τότε κι αὐτὸς παίρνει χαρτὶ καὶ μολύβι καὶ τοὺς τὰ γράφει ὅλα ὅσα γίνανε.

☆

Θυμώνει ὁ τρίτος κι ὁ καλύτερος τότε ἀπὸ τ' ἀδέρφια. Καὶ παίρνει μιὰ μεγάλη ἀποχή, που εἶχε γιὰ τὸ φάρεμα ὁ πατέρας τους καὶ ξεκινᾶ γιὰ τὴν ποταμιά.

Ἐκεῖ συνάντησε κι αὐτὸς τὰ μιλκυνία τὰ καλικαντζάρια καὶ τὰ τσιλικροτά.

Μά εἶχε διαβάσει καὶ ἤξερε, πως, ἂν δὲν μιλήσεις, ἂν δὲν κουνηθεῖς κι ἂν δὲν γελάσεις, σὰν συναντήσεις καλικαντζάρους, τότε κι αὐτοὶ δὲν μπορούνε νὰ σοῦ κάνουνε τίποτα.

Μά τὰ καλικαντζάρια καὶ τὰ τσιλικροτὰ φωνάζανε, γελάγανε, τσιρίζανε καὶ λέγανε.

— Τοῦτο δῶ τὸ τρίτο τὸ παιδί,
μήτε μιλᾶ, μήτε γελᾶ, μήτε
(κουνᾶ!
Τι νὰ τοῦ κάνουμε, τί νὰ τοῦ
(κάνουμε;
— Μπρός, μπρός, πᾶμε νὰ τὸν
(γαργαλήσουμε,
γιὰ νὰ γελάσει, νὰ κουνήσει
(καὶ νὰ μιλήσει

Καί, τρέχουνε ὅλα τὰ καλικαντζάρια μαζὶ γιὰ νὰ γαργαλήσουμε τὸ παιδί.

Αὐτὸ πεσίμενε τόση ὥρα κι ὁ τρίτος ἀδέρφος.

Σὰν τὸν πλησιάζουνε τὰ καλικαντζάρια, φράπ-φρούπ κάνει μὲ τὴν ἀπόχη του καὶ πιάνει 5-6 καλικαντζάρια μέσα.

Μετά κλείνει μὲ τ' ἄλλο του τὸ χέρι τὸ στόμιο τῆς ἀποχῆς καὶ τοὺς λέει.

— Ἐδῶ μέσα στὴν ἀπόχη μου ἔπισσα ἕξι καλικαντζαράκια ἀπὸ σᾶς μιὰ πιθάκη τὸ ἕνα. Ἂν μοῦ ἀρμόσετε τὰ πνίγω. Καὶ θὰ σᾶς τὰ ξαναδώσω πίσω μοναχὰ ἂν μοῦ φανερώσετε πάλι τὸν μεγάλο μου ἀδέρφο που κούψατε, κι ἂν δώσετε πίσω τὴ φωνὴ στὸν δεύτερό μου ἀδέρφο, πού τὸν μουγκάνατε.

— Μὴ τὰ πνίξεις, μὴν τὰ πειράξεις, θειὸ τ' ἀδέρφια μας. Ἐμεῖς ἀστεία κάναμε σὲ σένα καὶ στ' ἀδέρφια σου. Καὶ μέχρι τὴν γιορτὴ τῶν Φωτῶν ποὺ φεύγουμε, κρατοῦνε μοναχὰ τὸ ἀστεία μας αὐτά. Ἀλλά, ἀφοῦ θέλεις νὰ παφοῦμε ἀπὸ τὰ τώρα τὰ χώρατα μαζί σας, τὰ παύουμε! φωνάζουνε τὰ καλικαντζάρια.

Κι ἀμέσως τρέχουνε τὰ καλικαντζαράκια καὶ τὰ τσιλικροτὰ κι ἐλευθερώνουνε τὸν μεγάλο ἀδέρφο ἀπὸ τὴν τρύπα τους!

Μετά, ξεκινοῦνε ὅλοι μαζί, μπρὸς οἱ καλικαντζάροι καὶ τὰ τσιλικροτά, πίσω τὰ δυὸ ἀδέρφια κρατῶντας τὴν ἀποχὴ πούχε μέσα τοὺς αἰχμαλώτους καλικαντζάρους καὶ φτάνουνε στὸ σπίτι τῶν τρίων ἀδέρφων.

— Σταθεῖτε ἐδῶ, νὰ φέρω τὸ μουγκὸ μου ἀδέρφο, γιὰ νὰ μοῦ τὸν ξεμουγκάνετε. φωνάζει ὁ

τρίτος ἀδερφός.

Στέκονται τότε τὰ καλικαντζαρακία καὶ τὰ τσιλικροτὰ πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ κατωφλὶ τοῦ σπιτιοῦ.

Ἀκουεῖ ὅλη τούτη τὴ φασαρία κι ὁ μουγκὸς ἀδερφὸς καὶ βγαίνει στὸ κατωφλὶ.

— Σοῦ λυνουμε τὰ μάγια, μιλα, μίλησε καὶ δῶσε μας πίσω τ' ἀδερφιά μας τὰ ἕξι! φωνάζουνε μὲ μιὰ φωνὴ τότε τὰ τσιλικροτὰ κι οἱ καλικάντζαροι.

Λευτερώνει μέσα ἀπ' τὴν ἀπόχη τὰ ἕξι καλικαντζαράκια ὁ τρίτος ἀδερφὸς τότε.

Σὰν βλέπουνε λευτερα τὰ ἕξι τους τ' ἀδερφιὰ οἱ καλικαντζαροι κάνουνε νὰ ὁρμήσουνε μέσα στὸ σπίτι τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα.

Μά, πίσω ἀπὸ κεινη τὴν πόρτα καθόντουσαν οἱ γονεῖς τῶν ἀδερφῶν, ἔ οἰμοι, μὲ ἀναμμένους βαύλους!

Καὶ μὲ τοὺς βαύλους αὐτοὺς τσουρουφλίζουνε καὶ κυνηγάνε μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τους ὅλα ἐκεῖνα τὰ καλικαντζαρακία καὶ τὰ τσιλικροτὰ.

Ἔτσι περάσε ὅλες τις ἄλλες μέρες τῶν Χριστουγέννων κι ἐκεῖνη ἡ οἰκογένεια χαρούμενα κι εὐτυχισμένα!

Εὐτυχισμένα καὶ χαρούμενα εὐχόμαστε νὰ περάσετε καὶ σεῖς, οἱ ἀναγνώστες μας, ὅλα τὰ Χριστουγέννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά. Χωρὶς καλικαντζάρους καὶ τσιλικροτά.

★ ★ ★

χιούμορ

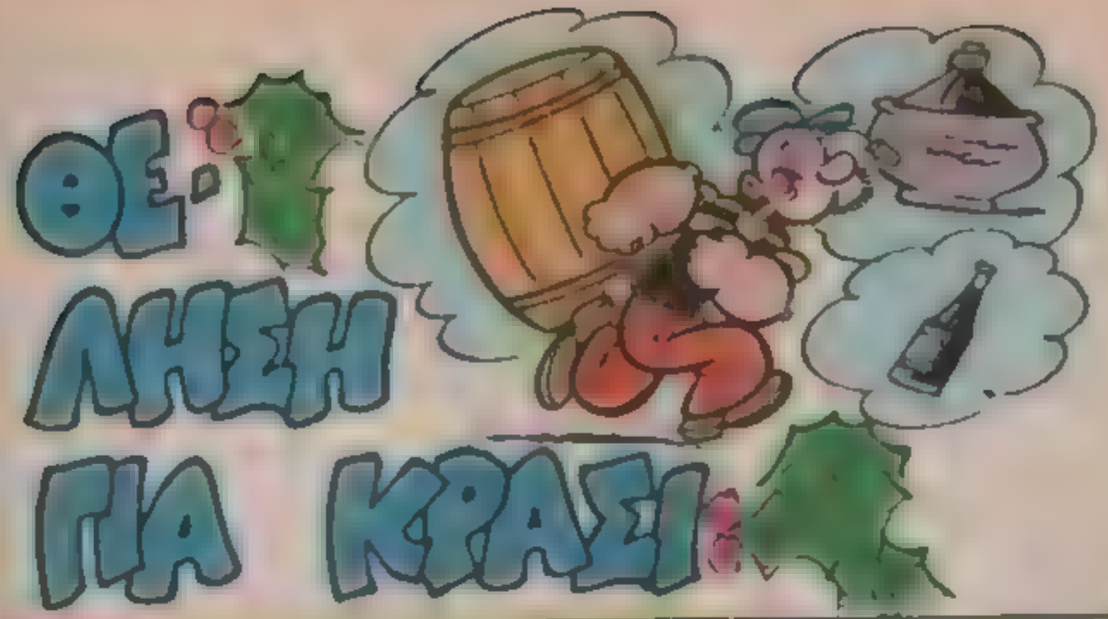
ΘΕ-
ΛΗΣΗ
ΓΙΑ ΚΡΑΣΙ

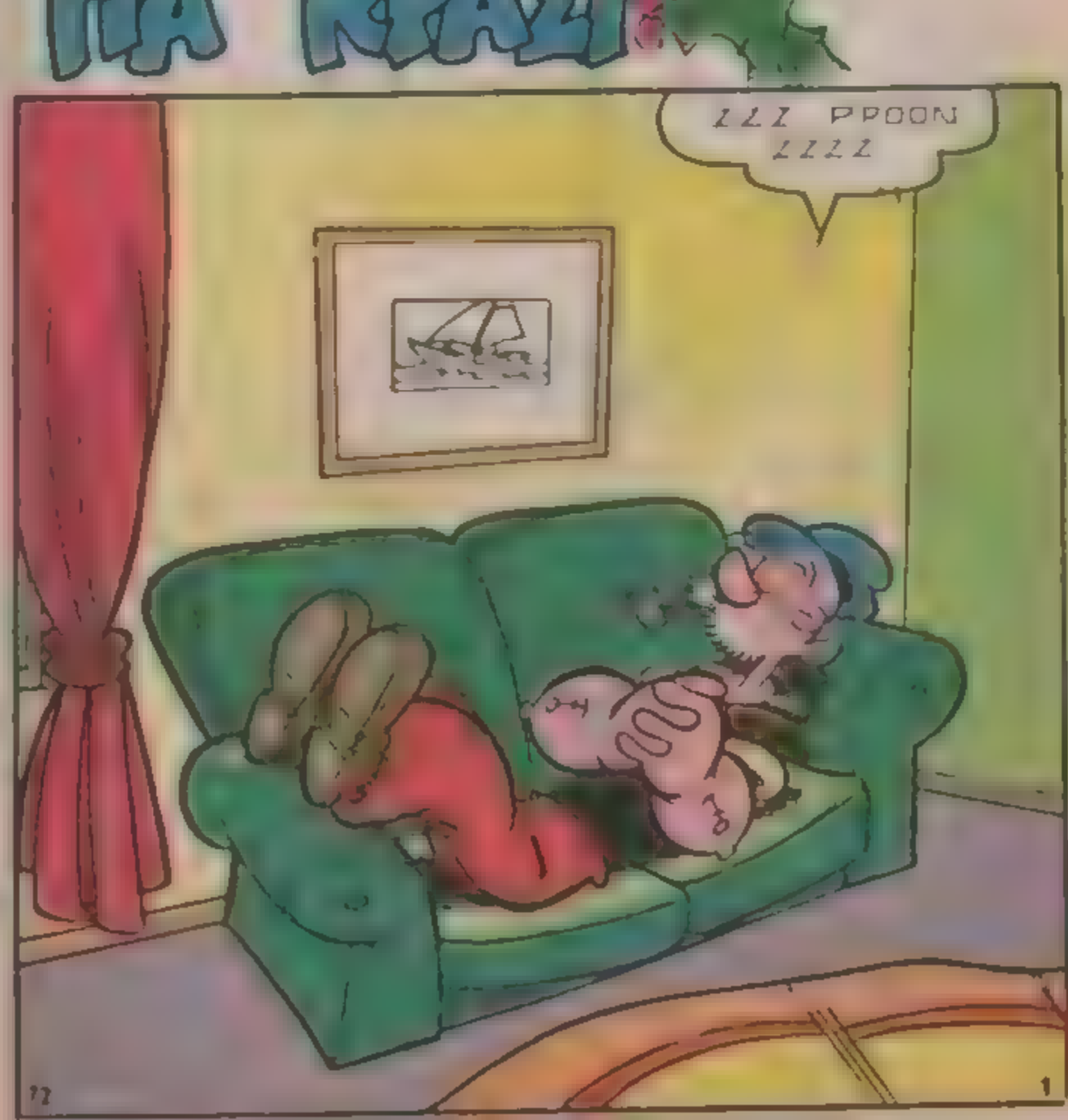

ΟΥΛΗ! ΤΙ ΕΝΑΙ; ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;
ΟΥΡΚΙ! ΤΟ ΒΙΕΡΟ!
ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ! ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ! ΔΕΝ ΕΙΝΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ! ΤΟ ΤΙ ΓΙΑΤΙ ΜΟΥ ΤΟ "ΜΟΙΣΤΡΑΡΙΖΕΙ";
ΘΑ ΤΟ ΒΑΛΩ ΕΔΩ ΜΕΣΑ' ΑΝ ΛΕΙΠΕΙ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΟΥ ΛΙΩ, ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΤΟΥ!
ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ Τ' ΑΓΓΙΞΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ!
Α, ΑΥΤΑ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΡΟΙ ΟΤΙ Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ;
72
2

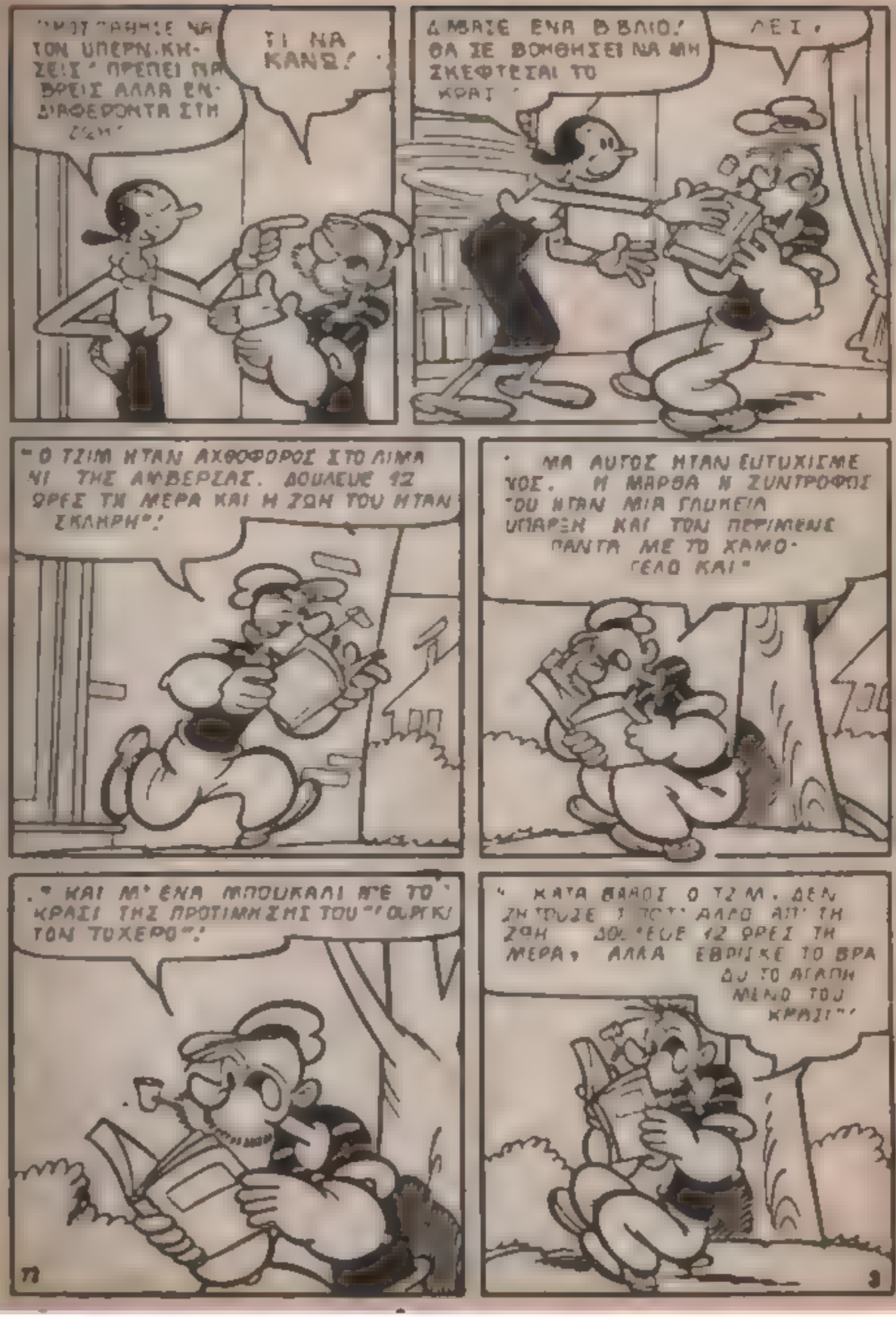
ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ ΝΑ ΤΟΝ ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΕΙΣ· ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ·
ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ;
ΑΜΒΑΙΣΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ! ΘΑ ΣΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΝΑ ΜΗ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ ΤΟ ΚΡΑΣΙ·
ΛΕΙ·
"Ο ΤΖΙΜ ΗΤΑΝ ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΑΜΒΕΡΣΑΣ. ΔΟΥΛΕΥΕ 12 ΩΡΕΣ ΤΗ ΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΣΚΛΗΡΗ"·
"ΜΑ ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ. Η ΜΑΡΘΑ Η ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΓΛΥΚΕΙΑ ΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΑΙ"
"ΚΑΙ Μ' ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙ Μ'ΕΣ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ ΤΟΥ" "ΟΥΡΚΙ ΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟ"·
"ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ Ο ΤΖΙΜ ΔΕΝ ΖΗΤΟΥΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΔΟΥΛΕΥΕ 12 ΩΡΕΣ ΤΗ ΜΕΡΑ, ΑΛΛΑ ΕΒΡΙΣΚΕ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙ"
73
3

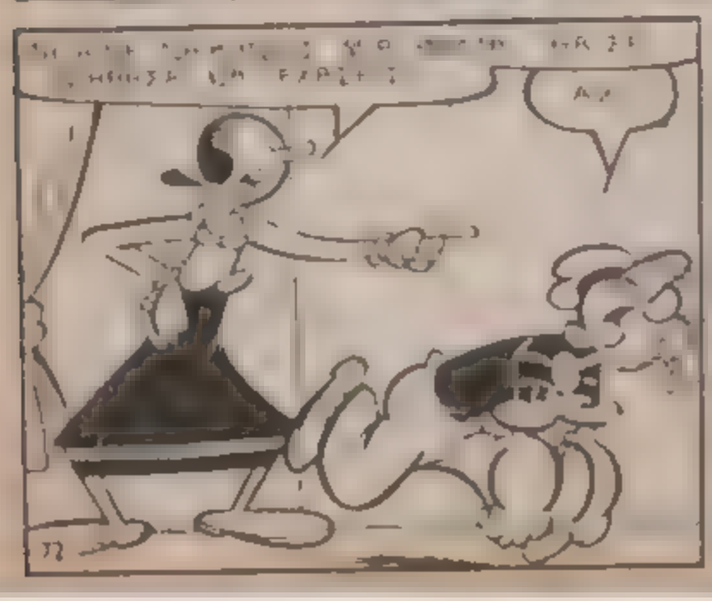

ΚΡΑΣΙ

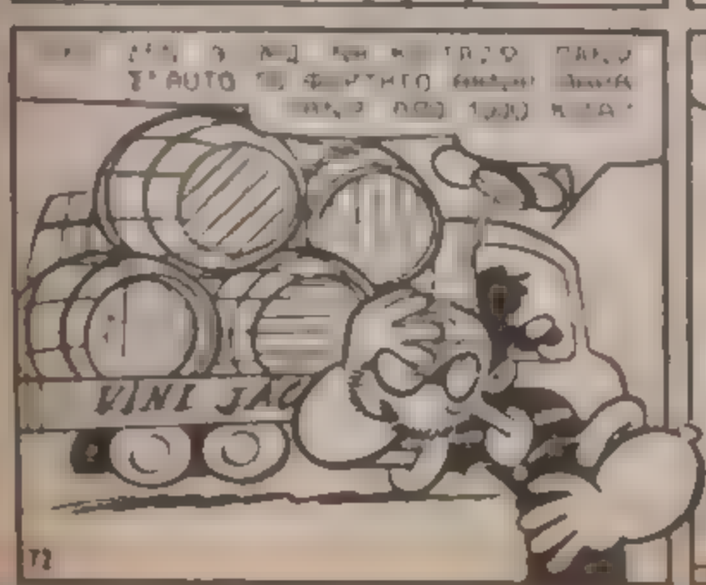

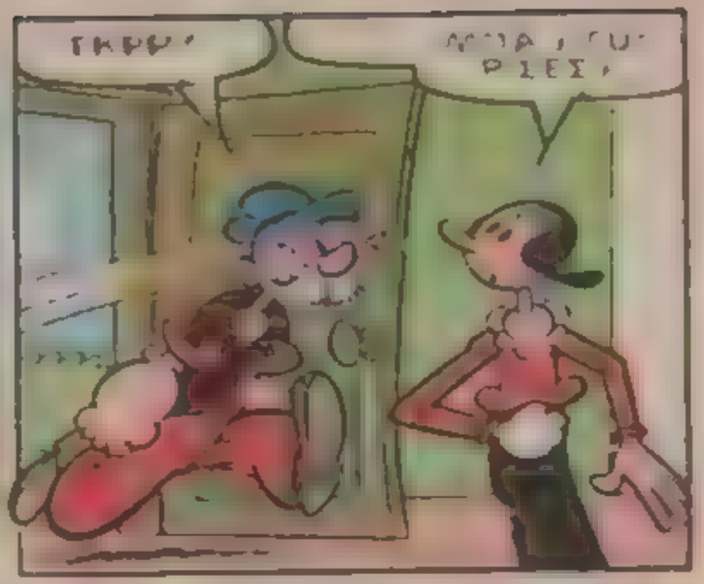

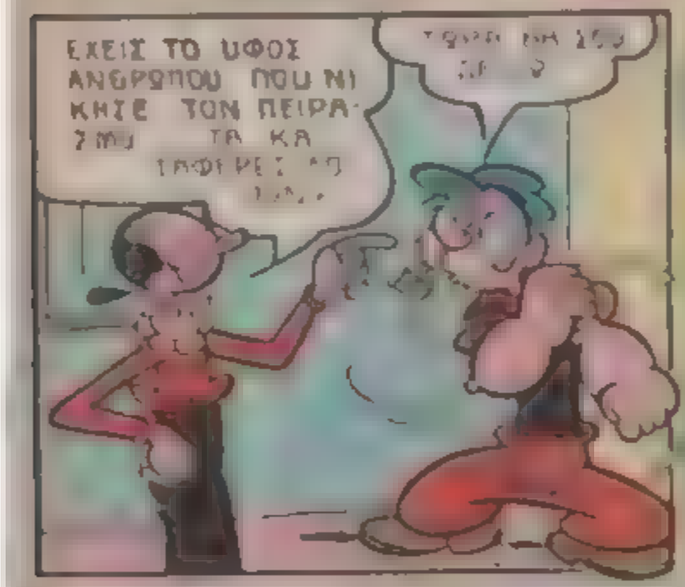

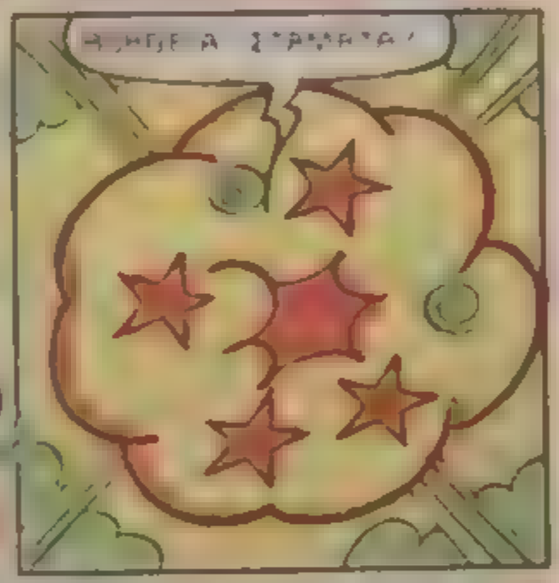

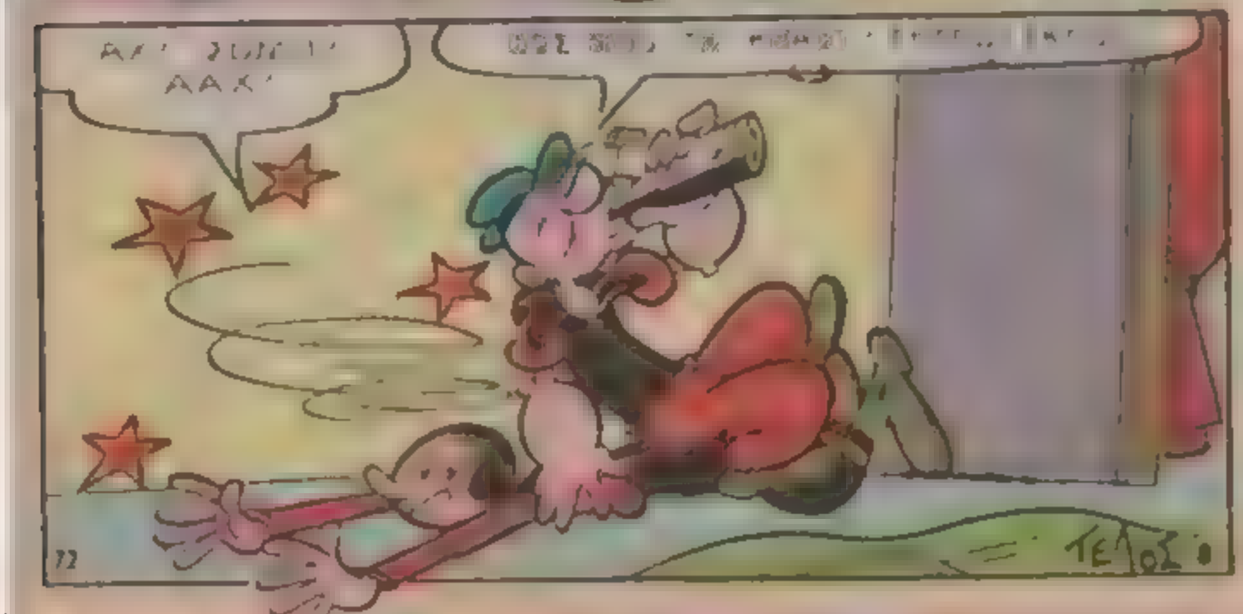

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΠΟΥ ΖΕΣΤΑΝΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Ἑλληνικοὶ θρύλοι

ΠΛΟΥΣΙΟ εἶναι τὸ ὑλικὸ ποὺ δίνουν οἱ θρύλοι καὶ οἱ παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ σχετικὰ μὲ τὴ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες εἶναι καὶ ἡ παράδοση ποὺ ἀφορᾶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο, ὁ Ἰωσὴφ ζέστανε τὸν μικρὸ Ἰησοῦ, νεογέννητο μέσα στὴ φάτνη.

Τὸ βράδυ ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἔκανε δυνατὸ κρύο. Τὰ ἄλογα, τὰ βόδια καὶ ἄλλα ζωντανὰ ποὺ ἦταν ἐκεῖ ἔτρεξαν τότε κοντὰ στὸ θεῖο βρέφος, γιὰ νὰ τὸ ζεστάνουν μὲ τὴν ἀνάσα τους. Παρὰ τὶς προσπάθειές τους, ὅμως, ὁ Χριστούλης κρύωνε μέσα στὰ ἄκυρα του.

Τότε, ὁ Ἰωσὴφ θέλησε ν' ἀνάφει φωτιὰ μὰ πῶς ποὺ δὲν ὑπῆρχαν ξύλα πουθενά!

Τότε πήδησαν τὰ πιὸ χοντρὰ τράκνα ἀπὸ τὰ ἄκυρα τῆς φάτνης καὶ εἶπαν στὸν Ἰωσὴφ: «Κάφε μας ἐμᾶς, νὰ ζεστάνουμε τὸ παιδί».

Ὁ Ἰωσὴφ τὰ μάζηφε καὶ τ' ἄναφε. Μὰ λιγάθερμα ὅπως ἦσαν αὐτὰ κάπκανε ἀμέσως καὶ τὸ κρύο ἄρχισε πάλι νὰ περσυνιάζει μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ἡ Παναγία ποὺ εἶδε τὴ θυσία τῶν ἀκύρων συγκινήθηκε καὶ τὰ εὐκήθηκε νόναι ἔτσι χρυσὰ πάντα. Καὶ ἀπὸ τότε τὰ ἄκυρα χρυσίζουνε στὸν ἥλιο.

Ὁ Ἰωσὴφ ὅμως ἐν τῷ μεταξύ πάσκιζε νὰ βρεῖ ἀλλοῦ κλαδιὰ γιὰ ν' ἀνάφουν τὴ φωτιά. Ἔξω ἀπὸ τὸ σπήλαιο ἦταν ἕνα δεντρολίβανο. Ὁ Ἰωσὴφ δὲν τὸ εἶχε προσέξει στὴν ἀρχή, μὰ αὐτὸ τὸν φωνάζε: «Πάρε με καὶ κάφε με, κάτι μπορῶ νὰ κάνω κι ἐγὼ γιὰ τὸ Χριστούλη!»

Ὁ Ἰωσὴφ ἔσκυφε καὶ τὸ ἔκοφε, ἀλλὰ τί φωτιὰ μποροῦν νὰ κάνουν τὰ κλαδιὰ ἑνὸς δεντρολιβάνου. Κάπκαν κι αὐτὰ ἀμέσως, ζεστάνοντας μόνο γιὰ λίγο τὰ ποδαράκια τοῦ Χριστοῦ.

Συγκινημένη πάλι ἡ Παναγία καὶ γιὰ τὴ θυσία αὐτὴ ἔδωσε τὴν εὐχή της στὸ δεντρολίβανο.

— Νὰ εἶσαι τοῦ εἶπε, εὐλογημένο καὶ νὰ φυτρωνεῖς κοντὰ στὶς ἐκκλησίες. Τὰ φύλλα σου νὰ μὴν πέφτουνε ποτέ κι ἡ ἀναπνοή σου νὰ μοσχοβολάει σὰν τὸ λιβάνι καὶ νὰ εἶναι στοὺς ἀνθρώπους βάλσαμο.

Καὶ ἀπὸ τότε «βάλσαμο» τὸ λένε τὸ δεντρολίβανο.

Ὀστόσο, ὁ Χριστούλης χρειαζότανε πάντα νὰ ζεστάθει. Ἔφαξε ὁ Ἰωσὴφ καὶ πάλι, μὰ τοῦ κάκου δὲν ἔβρισκε τίποτα. Τότε τὸ μεγάλο βοκάρι ἀπὸ ἀγριελιὰ ποὺ ἦταν φηλὰ στὴ μέση τῆς σκεπῆς, φωνάζε

– Δέν βρίσκεται κανείς νὰ πάει νὰ βρεῖ τὶς ἀδερφές μου τὶς ἐλιές, καὶ νὰ τοὺς πεῖ νὰ ξεσταύνουνε καὶ νὰ ζεστάνουνε τὸ Χριστό; Θὰ πήγαινα μονάχο μου, ἀλλὰ βαστάω ἐγὼ ὅλο τὸ βάρος τοῦ σπιτιοῦ δὲν εἶναι κανείς;

– Πήγαινε ἐγώ! φώναξε ὁ γρύλλος ξεπετιώνοντας ἀπὸ ἐκεῖ κάτου Πολύς, ὁ μικρός, θὰ ναναπιρώσει τὸ Χριστό.

– Ἐγώ, εἶπε ἕνα βατράχι ἀπὸ πικραμυγδαλιά, ἂν δεῖς κομμὶ βολὰ μου ὁ δερφὶ πὲς της νὰρθεῖ κι αὐτὴ νὰ τὴ βρῶ

Κι εὐθὺς τὸ βατράχι τῆς πικραμυγδαλιᾶς πῆρε ἕνα σαρακατσανίσσικο σκοπὸ καὶ τράβηξε νὰ τραγουδήσει τὸ κορμί του γιὰ νὰ ἀκουστεῖ καὶ νὰ ξεκινάει. Ὁ Χριστός

Ἡ Παναγιὰ ὅμως τὸ σταμάτησε κι ἀπὸ τότε τὸ σαρακατσανίσσικο δὲν τρωει τὸ ζυλο τῆς πικραμυγδαλιᾶς

Στὸ μεταξὺ ὁ γρύλλος τρέχοντας στὸν κάμπο βρῆκε μιὰ γέρικη ἐλιὰ Μόλις ἄκουσε τί τῆς εἶπε ὁ γρύλλος, σηκώθηκε μ' ὅλα της τὰ γεράματα, ἀκούμπησε σ' ἕνα κοντρὸ κλαδί της, τράβηξε τὶς ρίζες της βαθιὰ ἀπὸ τὴ γῆ καὶ βάδισε σιγὰ σιγὰ καὶ κουρασμένη ἀπὸ τὰ χρόνια – κυλοῦν χρόνιων θὰ ἦτανε καὶ κύτταξε κοῦτσο ἔφτασε μπρὸς στὰ στὴ φάτνη Ἀπὸ κοντά της, ἐδῶ κοπελιτσα, ἐρχότανε μιὰ πικραμυγδαλιὰ μικρὴ ἀδύνατη παιδούλα

Ἡ γριὰ ἐλιὰ ἔπεσε καὶ προσκύνησε τὸ Χριστὸ κι ἔπειτα εἶπε στὴν ἀνάφτουν Ὁ κορμός της ὅμως ἦτανε κουτρὸς καὶ δὲν ἀνάβει

– Κι ἐμένα γιατί μὲ λησμονήσατε,

Ἦταν ἡ πικραμυγδαλιά, ποὺ δὲν τὴν εἶχαν δεῖ ὅταν μίλησε

– Ἐγὼ μπορῶ ν' ἀνάψω τὴν ἐλιά. Εἶμαι καλὸ προσκύνημα!

Καὶ γονατίζοντας χάμω, πρόσωπο στὴς γριᾶς ἐλιᾶς τὴν ἀγκαλιά

Ὁ Ἰωσὴφ πλησίασε τότε καὶ ἄναψε τὴν πικραμυγδαλιά Καὶ φούντωσε τότε μιὰ φωτιὰ θεόρατη κι ἔλαμψαν ὅλα ἐκεῖ μέσα καὶ γλύκανε τὸ κρύο κι ἔφυγε ἡ παγωνιά Ἔτσι σὰν εἶδε ὁ Χριστούλης κι ἡ Παναγιὰ εὐλόγησε τὸ δέντρο τῆς ἐλιᾶς καὶ εἶπε:

– Ὁ καιρός σου νὰ δίνει αἰωνία φῶς ἀπὸ καντήλια ἐμπρὸς στὶς εἰκόνες τῶν ναῶν Τὸ ξύλο σου νάναι γερὸ σὰν σίδερο Ὁ κόσμος νὰ χαίρεται τὸ λάδι σου στὰ γλέντια του καὶ στὶς γιορτές του

– Κι ἐμένα, ἀκουστήκε ἡ ξαφνα μιὰ φωνούλα μέσα ἀπὸ τὸ θρασούδι τῆς φωτιᾶς Ἐ μένα μὲ ξεχνᾶς, Παναγιτσα μου,

Ἦταν ἡ φτωχούλα ἡ πικραμυγδαλιά

Κι ἡ Παναγιά, εὐλόγησε κι αὐτήν

– Νὰ γλυκάνει ὁ καρπός σου, τῆς εἶπε καὶ νὰ γίνει νὰ στιμός σὰν τὸ διαλεχτὸ φαγητὸ καὶ νὰ στολίζει τὶς χριστουγεννιάτικες λαμπάδες ποὺ θὰ φτιάχνουνε τὰ θεοχρισουγεννα

Καὶ τότε, ἀπὸ μιὰ μεριὰ πολὺ κοντὰ στὴ φωτιά, ἀκουστήκε ἕνα παραπονιάρικο τραγούδι

Ἦταν ὁ γρύλλος.

– Τί ἔχεις ἐσὺ πλασματάκι τοῦ Θεοῦ, τὸν ρώτησε μὲ καλοσύνη

– Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μοῦχεις δώσει, θεμάνα, εἶπε παπαρά ὁ γρύλλος Τὴν εὐχὴ σου θέλω κι ἐγώ

Καὶ ἡ Παναγία γέλασε καὶ τοῦπε σοβαρευόντας μετά

– Νὰ εἶσαι πάντα στὶς γωνιὲς τῆς εὐλογημένες τῶν σπιτιῶν καὶ τὰ μαιριὰ σου πόδια νάναι γρήγορα καὶ νὰ φεύγεις ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ καλεῖ καὶ ἐνθρός νὰ μὴ σὲ πιάνει...

Σχεδιάστε αὐτό τό χαριτωμένο κουνελάκι

...καί στεῖλτε τό μας γιά νά σᾶς ποῦμε τίς ἐντυπώσεις μας

Σᾶς ἀρέσει νά σχεδιάζετε

ἡ γιαγιούλα, ἡ ἐλαιογραφία κλπ. Καί γρήγορα τό σχέδιο

ΣΧΟΛΗ Σχεδίου Ζωγραφικῆς

1

χιούμορ

- Ταμίας και τά χάλασε στήν υπηρεσία.

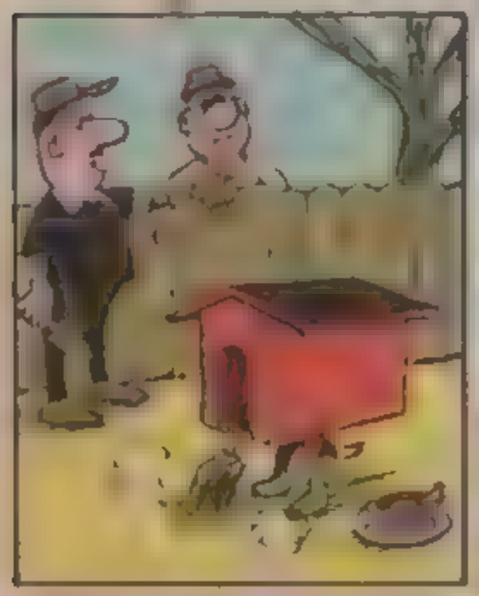

- Είναι ένα πολύ καθαρό σκυλί!

- Δέν βλέπω νάρχεται μόνος!

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝΔΟΥΣ

1

ΕΔΩ ΘΑ ΒΡΩ ΑΡΚΕΤΟ ΧΩ-
ΡΟ ΓΙΑ ΣΚΙ!

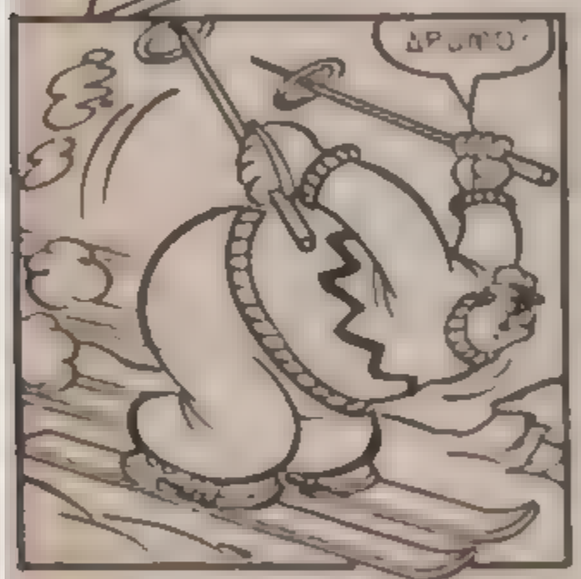
ΔΡΩΜΟ!

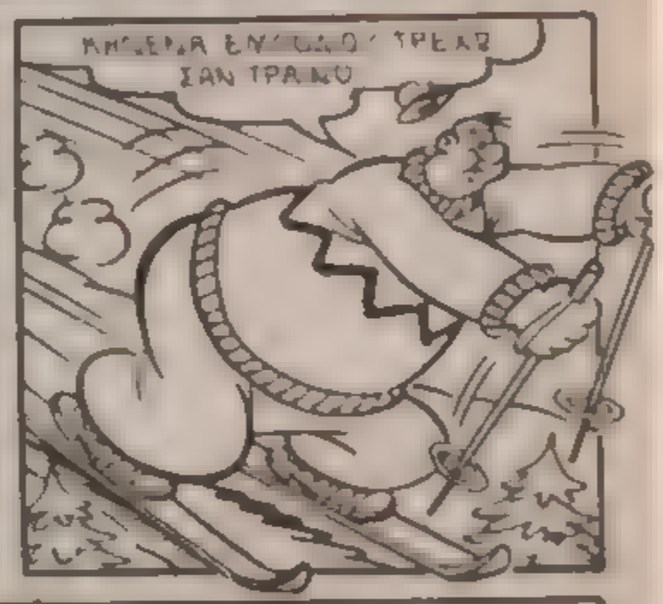
ΣΑΝ ΤΡΑΙΝΟ

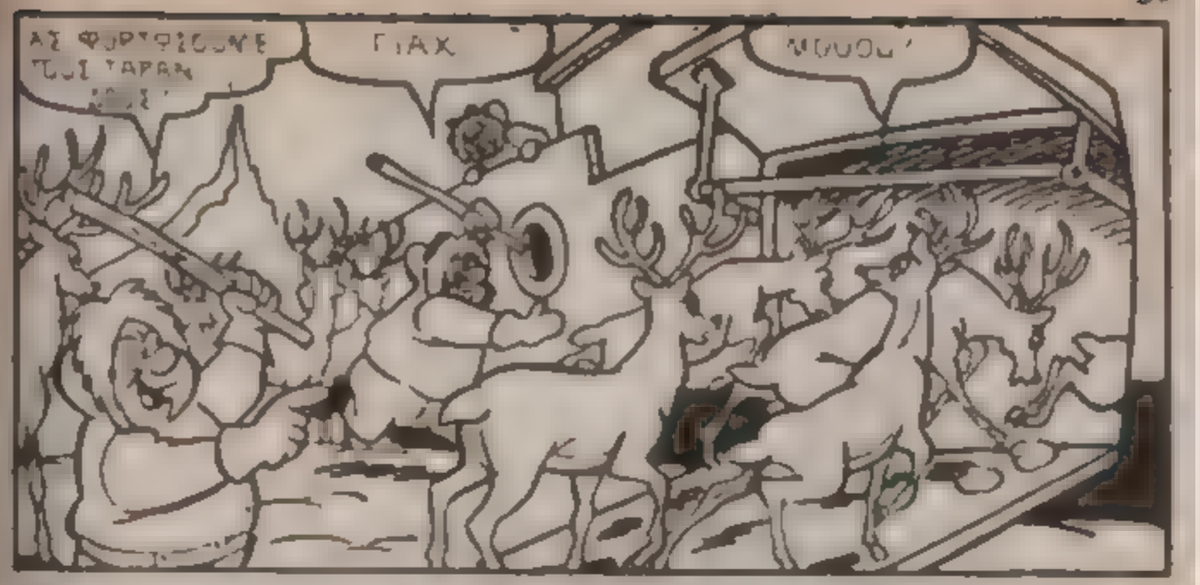
ΓΙΑΧ
ΜΟΟΟΟ!

ΑΠ' ΤΟ ΒΟΥΝΟ!

ΜΟΟ!

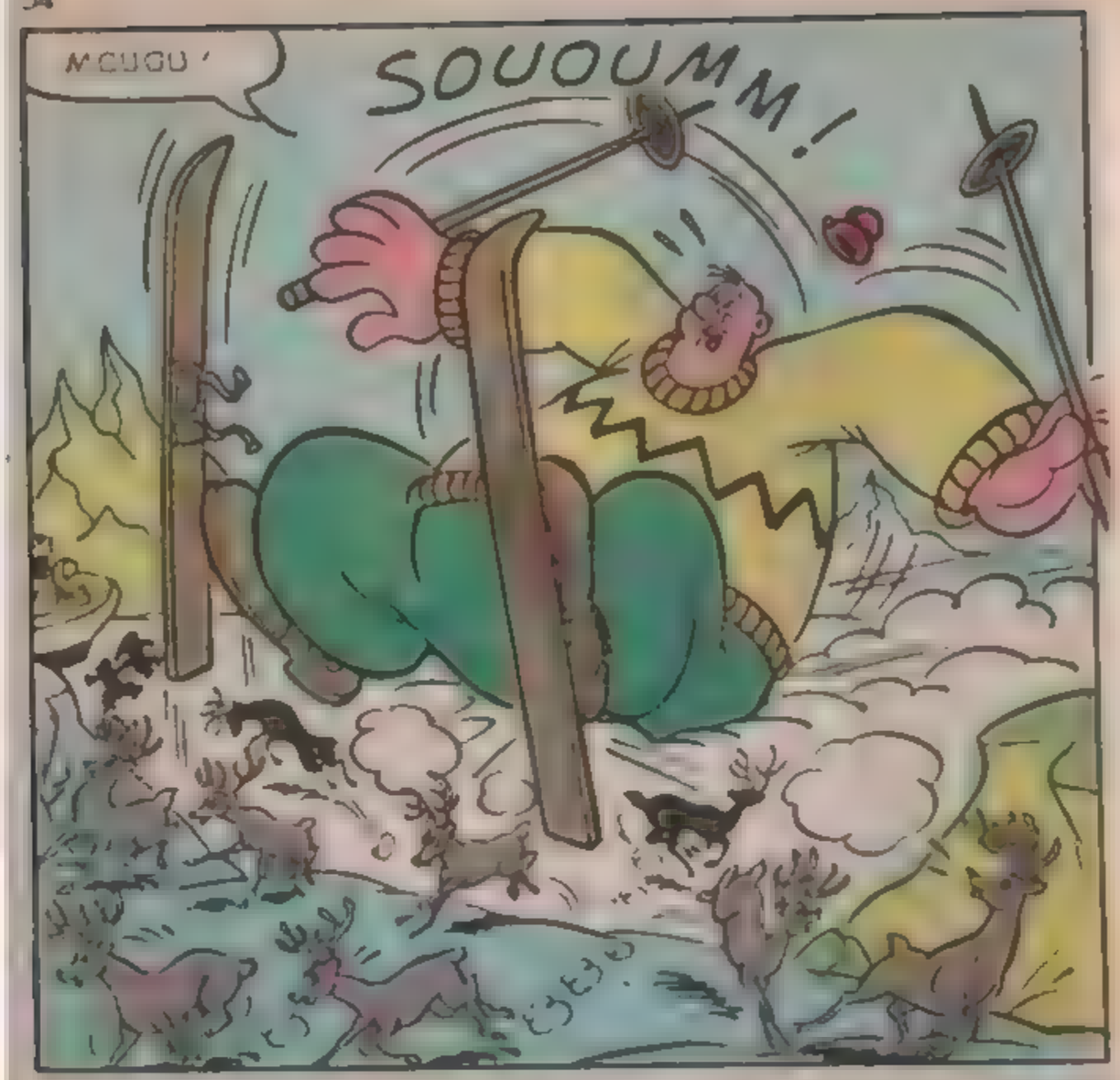
MOUOU!
SOUOUMM!

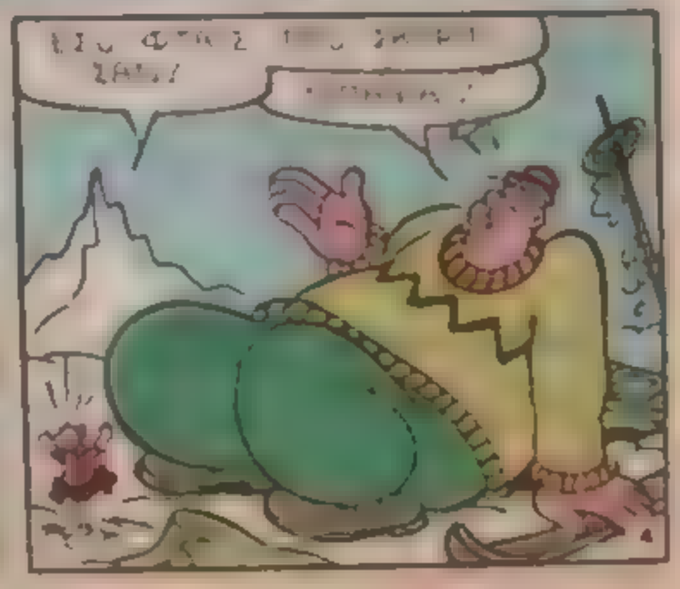

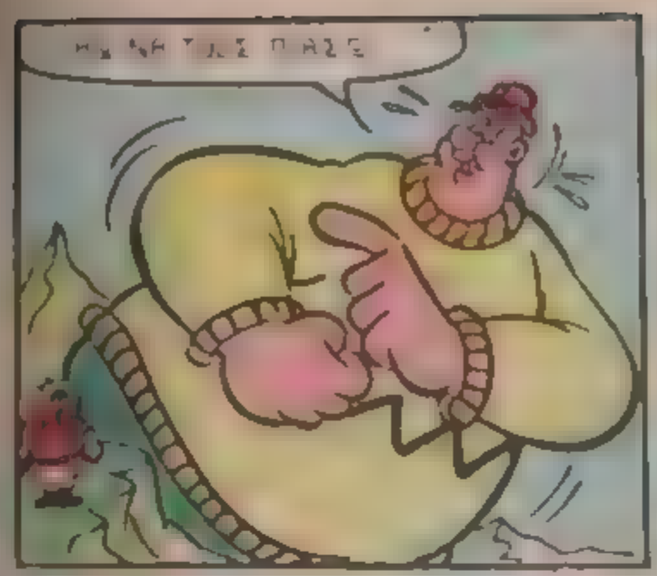

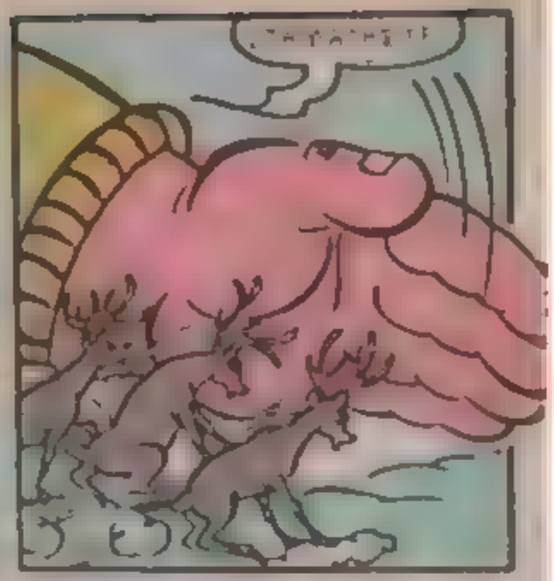

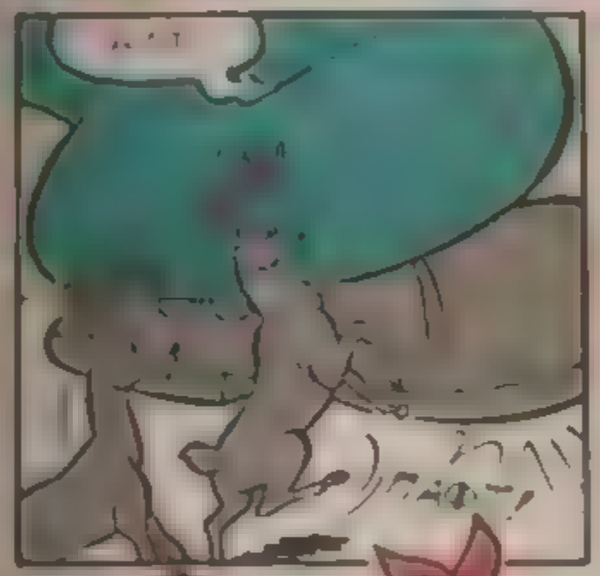

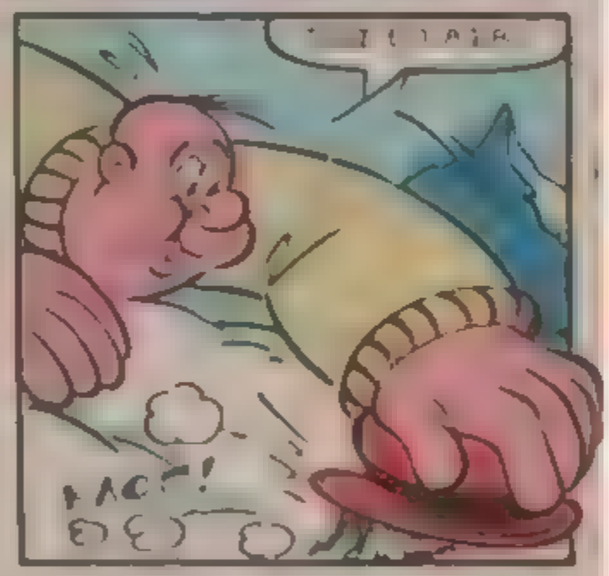

ΩΡΑΙΑ! ΒΑΛΤΟΥΣ ΣΤΟ ΑΜΠΑΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ!
ΕΠΙΝΕ!
ΜΑ ΠΟΥ ΠΑΝΕ!
ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ!
ΤΑ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΓΙΑ ΔΑΚΟ ΠΕΣ ΣΤΙΣ ΒΕΡΜΕΣ ΧΩΡΕΣ!
ΑΚΡΒΩΣ!
Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΧΑΖΟΣ! ΤΗΝ ΕΧΑΨΕ ΤΗΝ ΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ!
ΝΟΜΙΖΩ ΚΑΙΓΩ!

ΕΙΝΑΙ ΠΑ ΟΘΡΑΥΣΤΙΚΟ!
ΘΑ ΞΕΠΑΓΙΑΣΩ!
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΔΕ!

ΦΟΒΑΣΤΕ; ΜΑ ΔΕ ΘΑ ΣΑΣ ΦΑΩ!
ΔΕΝ ΕΧΩ ΞΑΝΑΔΕ
ΝΑ ΜΙΛΑΝΕ!

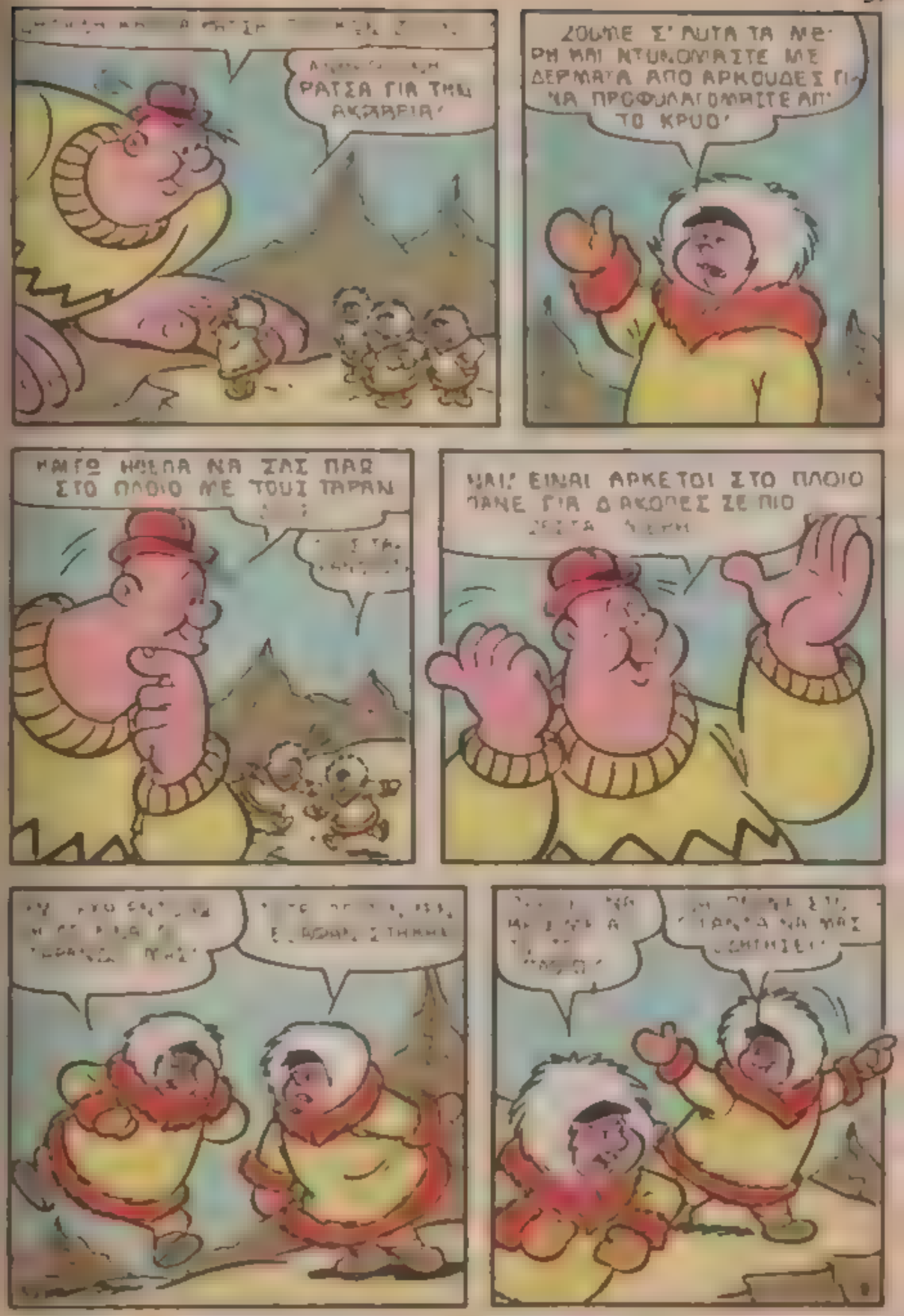
ΡΑΤΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ!
ΖΟΥΜΕ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΝΤΥΝΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΔΕΡΜΑΤΑ ΑΠΟ ΑΡΚΟΥΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΓΟΜΑΣΤΕ ΑΠ' ΤΟ ΚΡΥΟ!
ΚΑΙΓΩ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΩ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝ
ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟΙ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΠΑΝΕ ΓΙΑ Δ ΑΚΟΠΕΣ ΣΕ ΠΙΟ

ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΕΣΠΑΣΑΝ ΟΙ ΠΑΓΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ!

ΠΑΓΩΘΕΥΤΗΚΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΑΓΟΥΣ! ΠΑΜΕ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΟΛΟΤΑΧΕΙ!

ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑΔΟΥΜΕ ΠΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝΔΟΥΣ ΜΑΣ!
53

ΜΠΡΡ! ΤΙ ΚΡΥΟ! ΠΑΓΩΣΑΝ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΟΥ!
12

ΑΨΟΥ!
ΒΟΗΘΕΙΑΑ! ΚΥΚΛΩΝΑΣ!

ΑΥΤΟΣ Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ ΜΑ ΤΣΙΤΡΕΨΕ ΤΟ ΠΛΟΙΟ!
53

ΜΟΥΟΥ!
13

ΟΙ ΤΑΡΑΝΔΟΙ! ΤΟ ΕΣΚΑΣΑΝ!

ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ! ΖΗΤΩ!

ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ!
ΩΧ!
ΑΧ!

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΕ ΓΙΓΑΝΤΑ! ΕΓΙΝΕΣ Η ΑΙΤΙΑ ΝΑ ΧΑ-ΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΟΡΤΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟ!
ΜΠΡΡ!
ΘΑ ΣΕ ΘΑΨΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΟΛΙΚΑ ΝΕΡΑ!

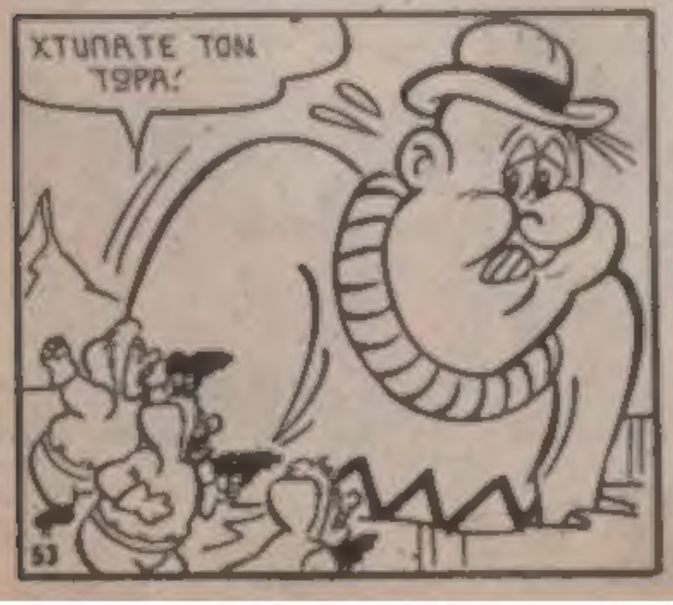
ΧΤΥΠΑΤΕ ΤΟΝ ΤΩΡΑ!
53

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΣΩΣΟΥΜΕ!
14

ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...
ΤΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΝ ΟΛΑ ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ!

ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΚΛΕΨΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝΔΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΥΛΗ-ΣΟΥΝ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΧΩ-ΡΕΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ!

ΝΑΙ. ΠΡΑΓΜΑΤΙ! ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟ ΚΑΙ ΠΑΝΑΚΡΙ-ΒΟ ΤΟ ΚΡΕ-ΑΣ ΤΟΥΣ!
53

ΜΑ ΚΑΙ ΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩ-ΜΑ ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΚΙ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΤΡΟΦΗ!
ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΛΟΙ-ΠΟΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΑ-ΤΕ!
18

Ζητειστε τα απο ολα τα περιπτερα

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και ή παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ